Filmer Rob Rombout reist hele wereld over, maar Achterhoek verrast hem

‘Er is hier geen haast, weet je wel hoe kostbaar dat is?’

Filmmaker en fotograaf Rob Rombout (72) is wereldberoemd en overladen met prijzen voor zijn documentaires. Hij hield exposities over de hele wereld, maar niet in zijn eigen land. Daar is nu verandering in gekomen met een tentoonstelling in de Koppelkerk in Bredevoort.

▲ **Filmmaker en fotograaf Rob Rombout in de Koppelkerk in Bredevoort.** FOTO JAN VAN DEN BRINK

Gerco Mons
Bredevoort

Het is een bijzonder verhaal hoe Rob Rombout in de Achterhoek terechtgekomen is. Dat verhaal begint op een terras in de Algarve, waar hij een toevallige ontmoeting had met een Achterhoeker. Een journalist. „Ik nam later contact met hem op. Ik wilde toch heel graag nog een keer in Nederland exposeren. Of hij misschien iets wist. ‘De Koppelkerk in Bredevoort’, reageerde hij. Nou, hier ben ik”, lacht hij.

Grootheid

Ruim een jaar later hangen zijn bijzondere portretten en foto’s in de Koppelkerk. En dat mag toch best bijzonder genoemd worden. Want Rombout is een grootheid in het maken van films. Met miljoenen kijkers en vertoningen (en prijzen) over de hele wereld. Vooral in Franstalige en Portugees sprekende landen. „Ik ben jong vertrokken uit Nederland. Ik kom uit de Zaanstreek en vond het daar veel te beknellend. Uiteindelijk ben ik in Brussel terechtgekomen, en gebleven.”

Nou ja, gebleven. In de films van Rombout is hij eigenlijk altijd onderweg. Hij reist langs verschillende Amsterdammen in Amerika, hij toog naar het meest afgelegen bewoonde eilandje ter wereld, en voer mee met een passagiersschip van Europa naar Amerika. Een pareltje is zijn documentaire met het Portugese fadogezelschap Madredeus.

Uit de comfortzone

Maar daar gaat dit verhaal niet over. Tijdens het filmen van zijn docu’s werd hij verliefd op fotografie. En dat is te zien in de Koppelkerk. „Ik vind het heerlijk om mensen even uit hun comfortzone te trekken en ze dan te portretteren. Wat doen de ogen, de trekken van de mond, de rimpels. Ik zette een dominee en een kerkganger achter elkaar en liet de dominee vertellen. Mijn focus lag op het gezicht van die kerkganger. Haar gezicht reageerde daar heel mooi op. Van ‘jaja, dat zeg je nou wel’. Heel mooi.”

De afgelopen twee weken heeft Rombout gelogeerd en rondgelopen in de Achterhoek. „Een prachtig gebied. Dat heb ik nooit geweten. Wat me echt is opgevallen, is de ruimte voor tijd. Tijd is de grote winnaar van de Achterhoek. Wat een verademing. Mensen nemen hier nog gewoon de tijd voor een ontmoeting, voor een gesprek, voor stilte. Er is geen haast. Weet je wel hoe kostbaar dat is?”

> **Mensen nemen hier nog gewoon de tijd voor een gesprek, voor stilte**
>
> – Rob Rombout (72)

De filmmaker geeft een voorbeeld. Zijn eerste bezoek aan Bredevoort. „Als je in de rest van de wereld met een curator van exposities te maken hebt, weet je één ding zeker. Je krijgt weinig tijd. Je krijgt een kort moment om je te presenteren en die presentatie moet staan als een huis. Ik was dus best gespannen voor mijn gesprek met Hiske Kremer van de Koppelkerk. Ik dacht echt: met een uurtje sta ik weer buiten. Ik heb hier drie, vier uur gezeten. Gewoon praten, luisteren, ontspannen. Alle tijd.”

Twee weken lang was Rombout in de Achterhoek. Rondlopend, portretten makend, want dat hoort ook bij de expositie. Als een soort ‘artist in residence’ kreeg hij opdracht om portretten te maken van Achterhoekers. Deze worden later dit jaar gepubliceerd.

„Foto’s van gewone mensen, jong en oud, die ik aangedragen kreeg. Of die ik ontmoette tijdens een wandeling. Ze moesten wel iets met Bredevoort te maken hebben. Ik blijf het dan bijzonder vinden hoe open, vriendelijk en tijdloos mensen zijn. Ik krijg hele levenslopen te horen. Ik ben natuurlijk een passant, dat praat makkelijk. Ik ben straks weer weg. Maar ik probeer bij elk portret wel een citaat mee te nemen. Die hang ik dan boven het portret. Dat geeft context aan het beeld.”

Essentie naar voren

Rombout probeert met zijn portretten – zoals hij het zegt – de essentie van iemand naar voren te halen. „We zijn tegenwoordig veel te veel bezig met en ensceneren van de zogenaamde realiteit. Daar wil ik echt bij weg blijven. Van die mensen die een hawaïshirt aantrekken voor de foto of zo’n gekke bril dragen. Ik word daar een beetje triest van. De mens zelf is al mooi genoeg. Het helpt misschien in de herkenning, maar vroeg of laat wordt die bril je identiteit. En wie je bent, is natuurlijk totaal iemand anders dan die bril. Jij bent veel interessanter.”

De fotograaf schroomt niet dat ook hardop uit te spreken. „In mijn rol als fotograaf ben ik de kapitein. Ja, dan zeg ik: zet die bril maar af. Of trek een ander shirt aan. Dan ben ik de baas. Ook dat levert weleens ongemak op. En dat ongemak zet ik dan op de foto. Dat levert mooie beelden op hoor.”

■ De expositie *Portraits on the Road* van Rob Rombout is tot en met 18 januari te zien in de Koppelkerk in Bredevoort. Elke vrijdag, zaterdag en zondag tussen 11.00 en 17.00 uur.

▲ **Spelende mensen op een strand in Portugal.** FOTO ROB ROMBOUT

▲ **Een portret van Rombout in de Koppelkerk.** FOTO JAN VAN DEN BRINK